Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Μαρτίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 30 — Απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα την ύπαρξη παράνομης συμπράξεως στην ευρωπαϊκή αγορά υπεροξειδίου του υδρογόνου και υπερβορικού άλατος — Δημοσίευση αναλυτικότερου μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως αυτής — Απόρριψη αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών — Καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων — Απόφαση 2011/695/ΕΕ — Άρθρο 8 — Εμπιστευτικός χαρακτήρας — Προστασία του επαγγελματικού απορρήτου — Άρθρο 339 ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου "επιχειρηματικό απόρρητο ή άλλες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα" — Πληροφορίες προερχόμενες από αίτηση επιείκειας — Απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη»

Στην υπόθεση C-162/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 8 Απριλίου 2015,

Evonik Degussa GmbH, με έδρα το Essen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους C. Steinle, C. von Köckritz και A. Richter, Rechtsanwälte,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Meessen και M. Kellerbauer, καθώς και από την F. van Schaik,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Tizzano, αντιπρόεδρο, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz και E. Regan (εισηγητή), προέδρους τμήματος, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: I. Illéssy, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Απριλίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Evonik Degussa GmbH ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Ιανουαρίου 2015, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (T-341/12, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:51), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της νυν αναιρεσείουσας με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2012) 3534 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που είχε υποβάλει η αναιρεσείουσα (υπόθεση COMP/F/38.620 – Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας) (στο εξής: επίμαχη απόφαση), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ 2011, L 275, σ. 29).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003

2 Το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), το οποίο φέρει τον τίτλο «Επαγγελματικό απόρρητο», ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 12 και 15, οι πληροφορίες που συλλέγονται δυνάμει των άρθρων 17 έως 22 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό για τον οποίο συγκεντρώθηκαν.

2. Με την επιφύλαξη της ανταλλαγής και της χρησιμοποίησης πληροφοριών, οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 11, 12, 14, 15 και 27, η Επιτροπή και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών, οι υπάλληλοί τους, το λοιπό προσωπικό τους και τα άλλα πρόσωπα που εργάζονται υπό την εποπτεία των εν λόγω αρχών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό άλλων αρχών των κρατών μελών οφείλουν να μην δημοσιοποιούν τα στοιχεία που συγκεντρώνουν ή ανταλλάσσουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από την υποχρέωση του επαγγελματικού απόρρητου. Η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης για όλους τους αντιπροσώπους και εμπειρογνώμονες των κρατών μελών που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 14.»

3 Το άρθρο 30 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δημοσίευση των αποφάσεων», ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 έως 10, 23 και 24.

2. Στη δημοσίευση μνημονεύονται τα ενδιαφερόμενα μέρη και τα ουσιώδη στοιχεία της απόφασης, περιλαμβανομένων των κυρώσεων που επιβάλλονται. Επίσης λαμβάνεται υπόψη το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων για την προστασία του επαγγελματικού απόρρητου.»

Η απόφαση 2011/695

4 Κατά την αιτιολογική σκέψη 8 της αποφάσεως 2011/695:

«Ο σύμβουλος ακροάσεων θα πρέπει να λειτουργεί ως ανεξάρτητος διαιτητής για την επίλυση προβλημάτων που επηρεάζουν την αποτελεσματική άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών, […] όταν τα προβλήματα αυτά δεν μπορούν να επιλυθούν με προηγούμενες επαφές με τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι υπεύθυνες για τη διεξαγωγή των διαδικασιών ανταγωνισμού, οι οποίες πρέπει να σέβονται αυτά τα διαδικαστικά δικαιώματα.»

5 Κατά την αιτιολογική σκέψη 9 της αποφάσεως αυτής, «[τ]α καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων κατά τις διαδικασίες ανταγωνισμού θα πρέπει να προσδιορισθούν κατά τρόπο που να διαφυλάσσεται η αποτελεσματική άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων σε όλη τη διάρκεια των διαδικασιών ενώπιον της Επιτροπής βάσει των άρθρων 101 και 102 [ΣΛΕΕ] […], και ιδίως του δικαιώματος ακρόασης».

6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/695, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των συμβούλων ακροάσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών ανταγωνισμού καθορίζονται με την απόφαση αυτή.

7 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως ορίζει ότι η αποστολή του συμβούλου ακροάσεων συνίσταται στο να διασφαλίζει «την αποτελεσματική άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών ανταγωνισμού ενώπιον της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 [ΣΛΕΕ]».

8 Το άρθρο 8 της ιδίας αυτής αποφάσεως, το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφάλαιό της 4 που φέρει τον τίτλο «Πρόσβαση στον φάκελο, εμπιστευτικότητα και επιχειρηματικ[ό] απόρρητ[ο]», προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν η Επιτροπή έχει την πρόθεση να αποκαλύψει πληροφορίες που ενδέχεται να αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο ή άλλες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα οποιασδήποτε επιχείρησης ή προσώπου, η επιχείρηση ή το πρόσωπο ενημερώνεται γραπτώς για την πρόθεση αυτή, καθώς και για τους σχετικούς λόγους από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού. Τάσσεται προθεσμία εντός της οποίας η επιχείρηση ή το πρόσωπο μπορεί να υποβάλει γραπτώς τυχόν παρατηρήσεις.

2. Όταν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση ή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντιτίθεται στην αποκάλυψη των πληροφοριών, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στον σύμβουλο ακροάσεων. Εάν ο σύμβουλος ακροάσεων διαπιστώσει ότι η πληροφορία μπορεί να αποκαλυφθεί διότι δεν αποτελεί επιχειρηματικό απόρρητο ή άλλη πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα ή διότι υπάρχει υπερισχύον συμφέρον στην αποκάλυψή της, το πόρισμα αυτό διατυπώνεται σε αιτιολογημένη απόφαση που κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση ή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Στην απόφαση αυτή προσδιορίζεται η ημερομηνία μετά την οποία πρόκειται να αποκαλυφθούν οι πληροφορίες. Η ημερομηνία αυτή δεν πρέπει να τοποθετείται σε απόσταση μικρότερη της μιας εβδομάδας από την ημερομηνία της κοινοποίησης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται mutatis mutandis ως προς την αποκάλυψη πληροφοριών με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

[…]»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001

9 Το άρθρο 4, παράγραφοι 2, 3 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), προβλέπει τα εξής:

«2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η [δημοσιοποίηση] του οποίου θα έθιγε την προστασία:

— των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η [δημοσιοποίηση] του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η [δημοσιοποίηση] του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[…]

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν και μετά την περίοδο αυτή.»

Η ανακοίνωση του 2002 της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων

10 Το σημείο 4 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3, στο εξής: ανακοίνωση του 2002 περί επιείκειας) έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή έκρινε ότι είναι προς το συμφέρον της [Ένωσης] να αντιμετωπίσει ευνοϊκά επιχειρήσεις που συνεργάζονται μαζί της. Το όφελος που προκύπτει για τους καταναλωτές και τους πολίτες από τον εντοπισμό και την τιμωρία αυτών των μυστικών συμπράξεων (καρτέλ) αντισταθμίζουν το συμφέρον της επιβολής χρηματικών ποινών στις επιχειρήσεις εκείνες που τη βοηθούν να εντοπίσει και να απαγορεύσει πρακτικές της μορφής αυτής.»

11 Το σημείο 6 της ανακοινώσεως αυτής έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συνεργασία μιας επιχείρησης στη διαπίστωση της ύπαρξης μιας σύμπραξης (καρτέλ) έχει ουσιαστική αξία. Μια αποφασιστική συμβολή στην έναρξη διαδικασίας έρευνας ή στον εντοπισμό μιας παράβασης μπορεί να δικαιολογεί τη χορήγηση απαλλαγής από την επιβολή οποιουδήποτε προστίμου στην εν λόγω επιχείρηση, υπό τον όρο ότι πληρούνται ορισμένες πρόσθετες προϋποθέσεις.»

12 Το σημείο 21 της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας έχει ως ακολούθως:

«Για να πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις, μια επιχείρηση πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πιθανολογούμενη παράβαση που αντιπροσωπεύουν σημαντική προστιθέμενη αξία σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία που έχει ήδη στην κατοχή της η Επιτροπή και πρέπει να διακόψει την ανάμειξή της στην πιθανολογούμενη παράβαση το αργότερο κατά τη χρονική στιγμή που υποβάλλει τις αποδείξεις.»

13 Το σημείο 29 της ανακοινώσεως αυτής έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή έχει επίγνωση του γεγονότος ότι η παρούσα ανακοίνωση θα δημιουργήσει μια κατάσταση που μπορεί να θεμελιώσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη εκ μέρους των επιχειρήσεων κατά την αποκάλυψη της ύπαρξης συμπράξεων (καρτέλ) προς αυτή.»

14 Στα σημεία 31 έως 33 της εν λόγω ανακοινώσεως προβλέπονται τα εξής:

«31. Σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή, το γεγονός ότι μια επιχείρηση συνεργάστηκε με την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας θα αναφέρεται σε κάθε απόφαση, ώστε να εξηγούνται οι λόγοι για τους οποίους χορηγήθηκε η απαλλαγή ή η μείωση προστίμου. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση τυγχάνει απαλλαγής από τα πρόστιμα ή μείωσης του ύψους τους δεν την απαλλάσσει από την αστική ευθύνη που συνεπάγεται η συμμετοχή της σε μια παράβαση του άρθρου [101 ΣΛΕΕ].

32. Η Επιτροπή θεωρεί ότι [εν γένει] η [δημοσιοποίηση], σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, εγγράφων που έχει λάβει στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης θα θέσει σε κίνδυνο την προστασία των σκοπών των επιθεωρήσεων και των ερευνών κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού [1049/2001].

33. Οποιαδήποτε γραπτή δήλωση προς την Επιτροπή σχετικά με την παρούσα ανακοίνωση αποτελεί μέρος του σχετικού φακέλου της Επιτροπής. Δεν πρέπει να [δημοσιοποιεί]ται ή να χρησιμοποιείται για λόγους διαφορετικούς από αυτούς που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου [101 ΣΛΕΕ].»

Η ανακοίνωση του 2006 της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων

15 Το σημείο 40 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17, στο εξής: ανακοίνωση του 2006 περί επιείκειας) έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή θεωρεί ότι [εν γένει] η δημ[οσιοποίηση] εγγράφων ή καταγραμμένων δηλώσεων που έχει λάβει στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης θα έθετε σε κίνδυνο ορισμένα δημόσια ή ιδιωτικά συμφέροντα, όπως για παράδειγμα, την προστασία του σκοπού των ελέγχων και των ερευνών κατά την έννοια του άρθρου 4 […] του κανονισμού [1049/2001] [ακόμη και κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως].»

Ιστορικό της διαφοράς

16 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 1 έως 13 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να συνοψισθεί ως εξής.

17 Στις 3 Μαΐου 2006, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2006) 1766 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, κατά των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA και Arkema SA (υπόθεση COMP/F/38.620 – Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας) (στο εξής: απόφαση PHP), σύνοψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2006, L 353, σ. 54).

18 Στην απόφαση PHP, η Επιτροπή διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι η Degussa AG, νυν Evonik Degussa, είχε συμμετάσχει σε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), με δεκαέξι άλλες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος. Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ήταν η πρώτη εταιρία που επικοινώνησε με την Επιτροπή, τον Δεκέμβριο του 2002, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, και, στο πλαίσιο αυτό, συνεργάστηκε πλήρως με την Επιτροπή, παρέχοντας όλες τις πληροφορίες που γνώριζε σχετικά με την παράβαση, απαλλάχθηκε πλήρως από το πρόστιμο.

19 Το 2007, δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Ανταγωνισμού της Επιτροπής το πρώτο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως PHP.

20 Με έγγραφο που απέστειλε στην αναιρεσείουσα στις 28 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή τής γνωστοποίησε την πρόθεσή της να δημοσιεύσει νέο μη εμπιστευτικό και αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP (στο εξής: αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP), το οποίο θα περιείχε το σύνολο του περιεχομένου της εν λόγω αποφάσεως, εξαιρουμένων των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ζήτησε από την αναιρεσείουσα να προσδιορίσει για ποιες από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην απόφαση PHP σκοπεύει να υποβάλει αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

21 Φρονώντας ότι το ως άνω αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP περιείχε εμπιστευτικές πληροφορίες ή στοιχεία που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο, η αναιρεσείουσα γνωστοποίησε στην Επιτροπή, με επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 2011, ότι αντιτίθεται στην υπό εξέταση δημοσίευση. Προς στήριξη των αντιρρήσεών της, η αναιρεσείουσα προέβαλε, ειδικότερα, ότι το εν λόγω μη εμπιστευτικό κείμενο περιείχε πολλές πληροφορίες τις οποίες είχε θέσει υπόψη της Επιτροπής βάσει της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, καθώς και τα ονόματα πλειόνων συνεργατών της και ενδείξεις σχετικά με τις εμπορικές σχέσεις της. Κατά την αναιρεσείουσα, η υπό εξέταση δημοσίευση αντέβαινε, μεταξύ άλλων, στις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως και θα έβλαπτε τις έρευνες που διενεργεί η Επιτροπή.

22 Με επιστολή της 15ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή ενημέρωσε την αναιρεσείουσα ότι δεχόταν να απαλείψει από το αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP που προοριζόταν για δημοσίευση όλες τις πληροφορίες που καθιστούν ευθέως ή εμμέσως δυνατό τον εντοπισμό της πηγής των πληροφοριών που είχαν κοινοποιηθεί βάσει της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, καθώς και τα ονόματα των συνεργατών της αναιρεσείουσας. Αντιθέτως, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν δικαιολογημένη η τήρηση του απορρήτου όσον αφορά τις λοιπές πληροφορίες των οποίων την εμπιστευτική μεταχείριση είχε ζητήσει η αναιρεσείουσα (στο εξής: επίμαχες πληροφορίες).

23 Κάνοντας χρήση της δυνατότητας που παρέχεται με την απόφαση 2011/695, η αναιρεσείουσα προσέφυγε στον σύμβουλο ακροάσεων, ζητώντας την απάλειψη από το προς δημοσίευση αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP όλων των πληροφοριών που αυτή είχε παράσχει βάσει της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας.

24 Με την επίμαχη απόφαση, ο σύμβουλος ακροάσεων απέρριψε, εξ ονόματος της Επιτροπής, τα αιτήματα περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που είχε υποβάλει η αναιρεσείουσα.

25 Ο σύμβουλος ακροάσεων επισήμανε, καταρχάς, τα όρια των καθηκόντων του, στο πλαίσιο των οποίων του επιτρέπεται απλώς να εξετάσει εάν μια πληροφορία μπορεί να θεωρηθεί εμπιστευτική και όχι να άρει τυχόν προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της αναιρεσείουσας προς την Επιτροπή.

26 Επισήμανε ακόμη ότι η αναιρεσείουσα αντιτάχθηκε στη δημοσίευση του νέου αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP, προβάλλοντας ως μόνο λόγο ότι αυτό περιέχει πληροφορίες παρασχεθείσες κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας και ότι η γνωστοποίηση τέτοιων πληροφοριών σε τρίτους ενδέχεται να της προξενήσει ζημία στο πλαίσιο αγωγών αποζημιώσεως που θα ασκηθούν ενώπιον εθνικών δικαστηρίων. Ωστόσο, κατά τον σύμβουλο ακροάσεων, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια να αποφασίζει αν θα προβεί σε εκτενέστερη δημοσίευση των αποφάσεών της, πέραν του ουσιώδους περιεχομένου τους. Επιπροσθέτως, τυχόν παραπομπές σε έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο της διοικητικής υποθέσεως δεν εμπίπτουν αυτές καθεαυτές στο επιχειρηματικό απόρρητο ούτε στην κατηγορία των λοιπών πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα.

27 Κατά τον σύμβουλο ακροάσεων, η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η δημοσίευση των πληροφοριών αυτών, τις οποίες είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή προκειμένου να ενταχθεί στο πρόγραμμα επιείκειας που διέπεται από την ανακοίνωση του 2002 περί επιείκειας, μπορούσε να της προξενήσει σοβαρή ζημία. Σε κάθε περίπτωση, το συμφέρον επιχειρήσεως στην οποία η Επιτροπή έχει επιβάλει πρόστιμο λόγω παραβάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού να μη δημοσιοποιηθούν στο κοινό λεπτομέρειες σχετικά με την προσαπτόμενη σε αυτήν παράβαση δεν χρήζει ιδιαίτερης προστασίας. Ο σύμβουλος ακροάσεων υπενθύμισε, συναφώς, ότι οι αγωγές αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί θεμάτων ανταγωνισμού και ότι, συνεπώς, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί έννομο συμφέρον για την προστασία από τον κίνδυνο ασκήσεως τέτοιων αγωγών σε βάρος της εξαιτίας της συμμετοχής της στην παράβαση την οποία αφορούσε η απόφαση.

28 Ο σύμβουλος ακροάσεων εκτίμησε επίσης ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στο επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι η δημοσιοποίηση σε τρίτους των πληροφοριών που είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας μπορούσε να είναι επιζήμια για το εν λόγω πρόγραμμα, καθώς το ζήτημα αυτό δεν εμπίπτει στα καθήκοντά του. Υπενθύμισε, συναφώς, ότι, κατά τη νομολογία, απόκειται αποκλειστικώς στην Επιτροπή να εκτιμήσει κατά πόσον το πραγματικό και ιστορικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η καταλογιζόμενη συμπεριφορά πρέπει να γνωστοποιηθεί στο κοινό, υπό την προϋπόθεση ότι δεν περιλαμβάνονται σε αυτό εμπιστευτικές πληροφορίες.

29 Τέλος, ο σύμβουλος ακροάσεων επισήμανε ότι, εφόσον τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί βάσει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695 περιορίζονται στην εκτίμηση περί του ζητήματος κατά πόσον πληροφορίες εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο ή πρέπει να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως για άλλο λόγο, είναι αναρμόδιος να αποφανθεί επί του επιχειρήματος της αναιρεσείουσας ότι η δημοσίευση των πληροφοριών που είχαν κοινοποιηθεί στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητα διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς μετέχοντες στην παράβαση που διαπιστώθηκε με την απόφαση PHP.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Αυγούστου 2012, η νυν αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της επίμαχης αποφάσεως.

31 Προς στήριξη της προσφυγής της η νυν αναιρεσείουσα προέβαλε πέντε λόγους, αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2011/695, δεύτερον, από έλλειψη αιτιολογίας της επίμαχης αποφάσεως, τρίτον, από παράβαση της υποχρεώσεως τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και από παραβίαση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών των οποίων τη δημοσίευση σχεδιάζει η Επιτροπή, τέταρτον, από παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως και, πέμπτον, από παραβίαση της κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 1/2003 αρχής της σκοπιμότητας, καθώς και από παράβαση του σημείου 48 της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί των κανόνων προσβάσεως στον φάκελο υποθέσεως της Επιτροπής δυνάμει των άρθρων [101] και [102 ΣΛΕΕ], των άρθρων 53, 54 και 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ 2005, C 325, σ. 7).

32 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη.

Αιτήματα των διαδίκων κατ' αναίρεση

33 Με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

— να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

34 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

35 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι αντλούνται, ο πρώτος από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2011/695, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, του άρθρου 30 του κανονισμού 1/2003, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), και του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και ο τρίτος από παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2011/695

36 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αναλύεται, κατ' ουσίαν, σε δύο σκέλη, τα οποία αντλούνται, αφενός, από το ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την αρμοδιότητα του συμβούλου ακροάσεων να αποφασίζει περί της δημοσιεύσεως πληροφοριών βάσει του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2011/695 και, αφετέρου, από το ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αιτίαση της αναιρεσείουσας περί παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και της επίμαχης αποφάσεως.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

37 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 42 έως 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κρίνοντας ότι ο σύμβουλος ακροάσεων δεν ήταν αρμόδιος να εξετάσει τα επιχειρήματά της που αντλούνταν από το ότι η δημοσίευση του αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP παραβίαζε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως.

38 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, υποστηρίζοντας ότι ο σύμβουλος ακροάσεως δεν ήταν αρμόδιος να εξετάσει τα επιχειρήματα αυτά, διότι οι εν λόγω αρχές δεν αποσκοπούν ειδικώς στην προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφοριών ή εγγράφων.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

39 Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του οριζομένου στις διαδικασίες ανταγωνισμού συμβούλου ακροάσεων καθορίζονται, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/695, με την εν λόγω απόφαση.

40 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής, όπως διευκρινίζεται με την αιτιολογική σκέψη 9 της ιδίας αποφάσεως, τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων πρέπει να καθορίζονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει την αποτελεσματική άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων καθ' όλη τη διάρκεια της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας, για την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, ιδίως δε του δικαιώματος ακροάσεως.

41 Συναφώς, από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/695 προκύπτει ότι, οσάκις η Επιτροπή προτίθεται να δημοσιοποιήσει πληροφορίες που ενδέχεται να εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο ή άλλες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα που αφορούν επιχείρηση ή πρόσωπο, η οικεία επιχείρηση ή το οικείο πρόσωπο ενημερώνεται γραπτώς για την πρόθεση αυτή, τάσσεται δε προθεσμία στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση ή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο για την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων.

42 Ο ενδιαφερόμενος δύναται, εν συνεχεία, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής, σε περίπτωση κατά την οποία πρόκειται, κατ' αυτόν, για πληροφορίες που ενδέχεται να εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο ή για άλλες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα, να αντιταχθεί στη δημοσιοποίησή τους, παραπέμποντας το ζήτημα στον σύμβουλο ακροάσεων. Εφόσον ο σύμβουλος ακροάσεων εκτιμά ότι η επίμαχη πληροφορία μπορεί να δημοσιοποιηθεί, είτε διότι δεν εμπίπτει στο επιχειρηματικό απόρρητο ή δεν συνιστά άλλης κατηγορίας πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα είτε διότι υφίσταται υπέρτερο συμφέρον για τη δημοσιοποίησή της, εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση με την οποία προσδιορίζεται προθεσμία, μετά την εκπνοή της οποίας θα δημοσιοποιηθεί η πληροφορία και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη της μίας εβδομάδας από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

43 Τέλος, το άρθρο 8, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει ότι οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή mutatis mutandis και στην περίπτωση της δημοσιοποιήσεως πληροφοριών διά της δημοσιεύσεώς τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

44 Επομένως, το άρθρο 8 της ιδίας αυτής αποφάσεως αποσκοπεί, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να θέσει σε εφαρμογή, σε επίπεδο διαδικασίας, την προστασία που παρέχεται βάσει του δικαίου της Ένωσης για τις πληροφορίες που έχουν περιέλθει σε γνώση της Επιτροπής στο πλαίσιο διαδικασιών εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού, κατά τα προβλεπόμενα πλέον στο άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003.

45 Ειδικότερα, το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695 έχει ως σκοπό να προσδιορισθούν οι λόγοι βάσει των οποίων θα έχει ο σύμβουλος ακροάσεων τη δυνατότητα να κρίνει αν μπορούν να δημοσιοποιηθούν οι πληροφορίες των οποίων την υπαγωγή σε καθεστώς εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ζητεί ο ενδιαφερόμενος. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, πράγματι, ότι ο σύμβουλος ακροάσεων δύναται να κρίνει ότι η πληροφορία επιτρέπεται να δημοσιοποιηθεί εφόσον, πράγματι, δεν εμπίπτει στο επιχειρηματικό απόρρητο ή δεν αποτελεί άλλης κατηγορίας πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα ή εφόσον υφίσταται υπέρτερο συμφέρον για τη δημοσιοποίησή της.

46 Ωστόσο, μολονότι η εν λόγω διάταξη προσδιορίζει τους λόγους βάσει των οποίων ο σύμβουλος ακροάσεων δύναται να εκτιμήσει ότι πληροφορία είναι δημοσιοποιήσιμη, η ίδια αυτή διάταξη δεν περιορίζει, αντιθέτως, τους αντλούμενους από τους κανόνες ή τις αρχές του δικαίου της Ένωσης λόγους που δύναται να προβάλει ο ενδιαφερόμενος για να αντιταχθεί στη σχεδιαζόμενη δημοσίευση.

47 Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' ουσίαν, ότι η τήρηση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως αποτελεί βάσιμο λόγο δυνάμενο να δικαιολογήσει την υπαγωγή των επίμαχων πληροφοριών στο κατά το δίκαιο της Ένωσης καθεστώς προστασίας από ενδεχόμενη δημοσιοποίηση και ότι ο σύμβουλος ακροάσεων, μη αποφαινόμενος επί των βασιζόμενων στις αρχές αυτές αντιρρήσεων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

48 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, καταρχάς, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, οσάκις ο σύμβουλος ακροάσεων λαμβάνει απόφαση βάσει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695, δεν οφείλει απλώς να εξετάζει εάν το κείμενο αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεων λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, το οποίο καλείται να εξετάσει, περιλαμβάνει στοιχεία που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο ή άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες που τυγχάνουν παρεμφερούς προστασίας, αλλά και να εξακριβώνει εάν το κείμενο αυτό περιλαμβάνει άλλες πληροφορίες μη δυνάμενες να δημοσιοποιηθούν στο κοινό, είτε λόγω κανόνων του δικαίου της Ένωσης που τις προστατεύουν ειδικώς είτε λόγω του ότι οι πληροφορίες αυτές εμπίπτουν, ως εκ της φύσεώς τους, στο επαγγελματικό απόρρητο.

49 Εν συνεχεία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 42 και 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως, τις οποίες επικαλέσθηκε η νυν αναιρεσείουσα ενώπιον του συμβούλου ακροάσεων, δεν αποτελούν κανόνες που αποσκοπούν στην παροχή ειδικής προστασίας από τη δημοσιοποίηση πληροφοριών, όπως αυτές που είχε κοινοποιήσει η αναιρεσείουσα στην Επιτροπή προκειμένου να τύχει της επιείκειάς της και ότι, ως εκ τούτου, οι αρχές αυτές δεν εμπίπτουν, αυτές καθαυτές, στο καθεστώς προστασίας το οποίο προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης για τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση της Επιτροπής στο πλαίσιο των διαδικασιών εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

50 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι αρχές αυτές υπερβαίνουν το πλαίσιο των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στον σύμβουλο ακροάσεων δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695.

51 Ωστόσο, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2011/695 αποσκοπεί να θέσει σε εφαρμογή, σε επίπεδο διαδικασίας, την προστασία η οποία παρέχεται βάσει του δικαίου της Ένωσης για τις πληροφορίες που έχουν περιέλθει σε γνώση της

Επιτροπής στο πλαίσιο των διαδικασιών εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού. Η προστασία αυτή πρέπει να νοείται ως απτομένη κάθε λόγου δυνάμενου να δικαιολογήσει την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των επίμαχων πληροφοριών.

52 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, αφενός, από την πρώτη περίοδο του άρθρου 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695, η οποία ορίζει, άνευ ετέρου περιορισμού, ότι, οσάκις η οικεία επιχείρηση ή το οικείο πρόσωπο αντιτάσσεται στη δημοσιοποίηση της πληροφορίας, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στον σύμβουλο ακροάσεων.

53 Αφετέρου, το ενδεχόμενο ο σύμβουλος ακροάσεων να δύναται να αποφανθεί επί μέρους μόνον των λόγων που μπορούν να αντιταχθούν στη δημοσιοποίηση συγκεκριμένης πληροφορίας θα αντέβαινε στον σκοπό των καθηκόντων του, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695, καθώς και στην αιτιολογική σκέψη της 9, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της αποτελεσματικής ασκήσεως των διαδικαστικών δικαιωμάτων.

54 Το εύρος εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695 θα περιοριζόταν ουσιωδώς εάν η διάταξη αυτή ερμηνευόταν ως έχουσα την έννοια ότι επιτρέπει, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στον σύμβουλο ακροάσεων να λαμβάνει υπόψη μόνον τους κανόνες που σκοπούν ειδικώς στην προστασία των πληροφοριών από το ενδεχόμενο δημοσιοποιήσεως, όπως είναι οι κανόνες που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα [θεσμικά] όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1), ή στον κανονισμό 1049/2001.

55 Ως εκ τούτου, οι λόγοι που δύνανται να περιορίσουν τη δημοσιοποίηση πληροφοριών, όπως αυτές που κοινοποίησε η αναιρεσείουσα στην Επιτροπή προκειμένου να τύχει της επιείκειάς της, δεν περιορίζονται σε όσους αντλούνται αποκλειστικώς από τους κανόνες που αποσκοπούν στην προστασία των πληροφοριών αυτών από το ενδεχόμενο δημοσιοποιήσεως και ότι, επομένως, ο σύμβουλος ακροάσεων οφείλει να εξετάσει κάθε αντίρρηση η οποία στηρίζεται σε λόγο, αντλούμενο από κανόνες ή αρχές του δικαίου της Ένωσης, που προβάλλει ο ενδιαφερόμενος για να τύχει της προστασίας του εμπιστευτικού χαρακτήρα των επίμαχων πληροφοριών.

56 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο σύμβουλος ακροάσεων ορθώς εκτίμησε, εν προκειμένω, ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στις αντιρρήσεις που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα κατά της σχεδιαζομένης δημοσιεύσεως, επικαλούμενη τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

57 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, του άρθρου 30 του κανονισμού 1/2003, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 7 του Χάρτη

58 Με τα τέσσερα σκέλη του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι επίμαχες πληροφορίες ούτε έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα ούτε προστατεύονται από ενδεχόμενη δημοσίευση για άλλους λόγους πέραν του εμπιστευτικού χαρακτήρα τους.

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 84 έως 86 και 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επίμαχες πληροφορίες είχαν απολέσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους απλώς και μόνον επειδή ανάγονταν σε χρονικό διάστημα προγενέστερο των πέντε ετών. Κατά την αναιρεσείουσα, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεώς της, καθόσον, όπως άλλωστε επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, η δημοσίευσή τους θα μπορούσε να της προκαλέσει σοβαρή ζημία.

60 Η νομολογία την οποία παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στην οποία στηρίχθηκε προκειμένου να τεκμηριώσει τη διαπίστωση αυτή δεν μπορεί, κατά την αναιρεσείουσα, να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι η νομολογία αυτή δεν αφορά τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο πληροφοριών που έχουν κοινοποιήσει οι αιτούντες την υπαγωγή στο καθεστώς επιείκειας, αλλά τη δημοσιοποίηση απόρρητων ή εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικών με άλλους διαδίκους υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης.

61 Επιπροσθέτως, κατά την αναιρεσείουσα, από το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι η ύπαρξη οικονομικών συμφερόντων δύναται να αποκλείει τη δημοσίευση πληροφοριών ακόμη και για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τα 30 έτη.

62 Τέλος, εάν γινόταν δεκτή η ύπαρξη τεκμηρίου περί του ότι τα στοιχεία που προσκομίζουν οι υποψήφιοι να υπαχθούν στο καθεστώς επιείκειας παύουν να έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα μετά την παρέλευση πενταετίας, το ενδεχόμενο αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα να καταστήσει άνευ ουσίας την προστασία του περιεχομένου των εκ μέρους των υποψηφίων αυτών καταθέσεων που περιέχουν αίτηση υπαγωγής στο καθεστώς επιείκειας, δεδομένου ότι, εν γένει, οι διαδικασίες της Επιτροπής με αντικείμενο συμπράξεις διαρκούν περισσότερο από πέντε έτη.

63 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

64 Όσον αφορά, πρώτον, την επιχειρηματολογία βάσει της οποίας η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο την εφαρμογή στην περίπτωση της δημοσιεύσεως πληροφοριών που κοινοποιήθηκαν με σκοπό την υπαγωγή στο καθεστώς επιείκειας ενός κανόνα που δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι απόρρητες ή εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες, όμως, χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών πρέπει, λόγω της παρελεύσεως του χρόνου, να θεωρούνται, καταρχήν, παρωχημένες και έχουσες απολέσει τον απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα τους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεώς του ή της εμπορικής θέσεως ενδιαφερομένων τρίτων. Τα προεκτεθέντα, τα οποία συνεπάγονται την ύπαρξη μαχητού τεκμηρίου, ισχύουν τόσο στο πλαίσιο αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι παρεμβαινόντων σε διαδικασία προσφυγής ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης όσο και σε εκείνο των αιτήσεων εμπιστευτικότητας ενόψει της εκ μέρους της Επιτροπής δημοσιεύσεως αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού.

65 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο, αφού παρέθεσε τον κανόνα αυτόν στη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε, στη σκέψη 85 της αποφάσεως εκείνης, ότι, μολονότι οι επίμαχες πληροφορίες χρονολογούνταν από πέντε ετών και πλέον, οι περισσότερες δε εξ αυτών από δέκα ετών και πλέον, η νυν αναιρεσείουσα δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα

προκειμένου να αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι εν λόγω πληροφορίες εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της δικής της εμπορικής θέσεως ή εκείνης τρίτου. Η αναιρεσείουσα απλώς προέβαλε το επιχείρημα ότι πολλά αποσπάσματα του αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP, μολονότι περιέγραφαν τα περιστατικά που στοιχειοθετούσαν την παράβαση, περιείχαν και πληροφορίες σχετικές με τις επιχειρηματικές σχέσεις της νυν αναιρεσείουσας και με την πολιτική τιμών που ακολουθούσε.

66 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι ορισμένες από τις επίμαχες πληροφορίες θα μπορούσαν να αποτελούν στοιχεία εμπίπτοντα στο επιχειρηματικό απόρρητο κατά το παρελθόν, έπρεπε να θεωρούνται σε κάθε περίπτωση παρωχημένες. Επιπροσθέτως, η νυν αναιρεσείουσα δεν απέδειξε εάν και κατά πόσον θα ήταν δικαιολογημένη η κατ' εξαίρεση προστασία τους βάσει του άρθρου 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003.

67 Ως εκ τούτου, το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου που παρατίθεται στις σκέψεις 84 έως 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.

68 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι η αναιρεσείουσα προβάλλει, στο πλαίσιο του πρώτου αυτού σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, την ύπαρξη αντιφάσεως μεταξύ της εκτιμήσεως, στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, περί μη εμπιστευτικού χαρακτήρα των οικείων πληροφοριών λόγω του ότι είναι παρωχημένες και της εκτιμήσεως, στη σκέψη 105 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την οποία η δημοσίευση των πληροφοριών αυτών μπορούσε να προκαλέσει στην αναιρεσείουσα σοβαρή ζημία.

69 Ωστόσο, επισημαίνεται συναφώς ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, στη σκέψη 85 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε τον παρωχημένο χαρακτήρα των επίμαχων πληροφοριών προκειμένου να απορρίψει το αίτημα της νυν αναιρεσείουσας για προστασία των πληροφοριών αυτών ως στοιχείων που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο ή ως εμπιστευτικής φύσεως εμπορικών πληροφοριών, ενώ η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 105 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την οποία η δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών μπορούσε να προκαλέσει στην αναιρεσείουσα σοβαρή ζημία, εντάσσεται στο πλαίσιο της εξετάσεως της δεύτερης εκ των τριών προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτάται η παροχή προστασίας λόγω εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφοριών οι οποίες, εν προκειμένω, είχαν γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας.

70 Τρίτον, η επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας ότι το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου περί απώλειας του εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφοριών που παρέσχον οι αιτούντες την υπαγωγή σε πρόγραμμα επιείκειας μετά την παρέλευση πενταετίας, τεκμήριο το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα την εκμηδένιση της προστασίας στοιχείων περιλαμβανομένων σε δηλώσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας, αντλείται, και σε αυτήν την περίπτωση, από εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας, στα σημεία 136 έως 139 των προτάσεών του, η επιχειρηματολογία αυτή παραγνωρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 84 έως 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απλώς εφήρμοσε το τεκμήριο αυτό για να απορρίψει το επιχείρημα της νυν αναιρεσείουσας ότι η σχεδιαζόμενη δημοσίευση περιείχε εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες και ότι, ως εκ τούτου, η εφαρμογή του τεκμηρίου αυτού δεν έθιγε την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εξέταση, στις σκέψεις 88 έως 122 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της χωριστής αιτιάσεως της αναιρεσείουσας περί του ότι οι επίμαχες πληροφορίες προέρχονταν από κατάθεση περιέχουσα αίτηση επιείκειας. Κατά συνέπεια, και η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

71 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

72 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα διατείνεται, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη, στις σκέψεις 92 και 93 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο του κανονισμού 1049/2001 και τη σχετική νομολογία. Ένα γενικό τεκμήριο περί του ότι τίθενται σε κίνδυνο ο σκοπός των δραστηριοτήτων έρευνας της Επιτροπής και τα εμπορικά συμφέροντα των εμπλεκομένων σε διαδικασία περί συμπράξεως, όπως συνάγεται από την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW (C-365/12 P, EU:C:2014:112), πρέπει, κατά την αναιρεσείουσα, να τυγχάνει εφαρμογής και στην περίπτωση της δημοσιεύσεως αποσπασμάτων καταθέσεων των υποψηφίων να υπαχθούν σε πρόγραμμα επιείκειας όσον αφορά τα μη εμπιστευτικού χαρακτήρα κείμενα των αποφάσεων της Επιτροπής.

73 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι οι διαπιστώσεις που περιέχονται στις σκέψεις 93 και 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις σκέψεις αυτές, σε διάκριση μεταξύ της δημοσιεύσεως εγγράφων που έχουν κοινοποιήσει οι υποψήφιοι να υπαχθούν σε πρόγραμμα επιείκειας, η οποία είναι καταρχήν παράνομη, και της δημοσιεύσεως πληροφοριών αντλούμενων από τα έγγραφα αυτά, όπως αποσπάσματα καταθέσεων των εν λόγω υποψηφίων, η οποία φέρεται να επιτρέπεται.

74 Τρίτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η δημοσίευση των επίμαχων πληροφοριών αντιβαίνει στις διαβεβαιώσεις που είχε παράσχει η Επιτροπή, αντιστοίχως, στο σημείο 32 της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας και στο σημείο 40 της ανακοινώσεως του 2006 περί επιείκειας.

75 Τέταρτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δικαιολόγησε την ύπαρξη δικού της ειδικού συμφέροντος όσον αφορά την προστασία της αποτελεσματικότητας του προγράμματος επιείκειας.

76 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του δεύτερου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

77 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι οι νομολογιακοί κανόνες περιορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύναται η Επιτροπή, βάσει του κανονισμού 1049/2001, να γνωστοποιεί σε τρίτους έγγραφα που περιλαμβάνονται στον διοικητικό φάκελο διαδικασίας εφαρμογής των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, πρέπει να επισημανθεί, ευθύς εξαρχής, ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, η οποία αφορά τη δημοσίευση πληροφοριών σε απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ. Εγείρεται, συνεπώς, το ζήτημα αν, μολονότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή, πρέπει εντούτοις να τύχει εφαρμογής και στην περίπτωση της δημοσιεύσεως αποφάσεων σχετικών με παραβάσεις των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ η σχετική με τον κανονισμό αυτόν νομολογία, με την οποία το Δικαστήριο δέχθηκε την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου δυνάμενου να δικαιολογήσει τη μη δημοσιοποίηση των εγγράφων που περιλαμβάνονται σε φάκελο υποθέσεως σχετικής με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (βλ., σχετικώς, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψεις 92 και 93).

78 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι η δημοσίευση μη εμπιστευτικού κειμένου αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ προβλέπεται από το άρθρο 30 του κανονισμού 1/2003. Η διάταξη αυτή υπαγορεύεται από λόγους σχετικούς με την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού καθόσον, μεταξύ άλλων, μια τέτοια δημοσίευση καθιστά δυνατή την παροχή στους ζημιωθέντες λόγω παραβάσεων του άρθρου 101 ΣΛΕΕ βάσεως για την άσκηση των αγωγών τους αποζημιώσεως κατά των αυτουργών των παραβάσεων

αυτών. Τα διάφορα αυτά συμφέροντα πρέπει, πάντως, να σταθμίζονται με την προστασία δικαιωμάτων τα οποία το δίκαιο της Ένωσης παρέχει, μεταξύ άλλων, στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, όπως είναι το δικαίωμα του επαγγελματικού ή του επιχειρηματικού απορρήτου, ή στους ενδιαφερόμενους ιδιώτες, όπως είναι το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

79 Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ του καθεστώτος που διέπει την πρόσβαση τρίτων στον φάκελο της Επιτροπής και εκείνου που διέπει τη δημοσίευση των σχετικών με παραβάσεις αποφάσεων, η σχετική με την ερμηνεία του κανονισμού 1049/2001 νομολογία, την οποία επικαλέσθηκε η αναιρεσείουσα, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στο πλαίσιο της δημοσιεύσεως των αποφάσεων περί παραβάσεων.

80 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η δημοσίευση των επίμαχων πληροφοριών συνεπάγεται τη δημοσιοποίηση στοιχείων αντλούμενων από καταθέσεις υποψηφίου να υπαχθεί σε πρόγραμμα επιείκειας. Κατά την αναιρεσείουσα, η δημοσίευση αυτή ισοδυναμεί με δημοσίευση στοιχείων που συνιστούν «αυτούσια παράθεση χωρίων» ή «αποσπασμάτων» των εν λόγω καταθέσεων, ενδεχόμενο που δεν μπορεί να επιτραπεί.

81 Συναφώς, δεν αμφισβητείται, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 5 και 6 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η νυν αναιρεσείουσα διαβίβασε στην Επιτροπή, στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας, πολλές πληροφορίες προκειμένου να τύχει πλήρους απαλλαγής από την επιβολή προστίμου. Η Επιτροπή δέχθηκε, με έγγραφο της 15ης Μαρτίου 2012, να απαλείψει από το αναλυτικότερο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως PHP, το οποίο προετίθετο να δημοσιεύσει, τις πληροφορίες οι οποίες καθιστούσαν ευθέως ή εμμέσως δυνατό τον εντοπισμό της πηγής των πληροφοριών που είχαν κοινοποιηθεί βάσει της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, καθώς και τα ονόματα των συνεργατών της αναιρεσείουσας.

82 Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η νυν αναιρεσείουσα υποστήριξε, όπως προκύπτει από τη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επίμαχες πληροφορίες έπρεπε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως απλώς και μόνον επειδή είχαν κοινοποιηθεί οικειοθελώς από την αναιρεσείουσα στην Επιτροπή με σκοπό την υπαγωγή της πρώτης στο πρόγραμμα επιείκειας.

83 Εξετάζοντας το επιχείρημα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 93 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η δημοσίευση πληροφοριών σχετικών με περιστατικά που στοιχειοθετούν την παράβαση και δεν περιλαμβάνονταν στο δημοσιευθέν το 2007 μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως PHP, εφόσον επρόκειτο να πραγματοποιηθεί, δεν θα είχε ως αποτέλεσμα τη γνωστοποίηση σε τρίτους των αιτήσεων επιείκειας που είχε υποβάλει η νυν αναιρεσείουσα στην Επιτροπή, των πρακτικών με τις προφορικές καταθέσεις που είχε δώσει η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας ή των εγγράφων που οικειοθελώς είχε προσκομίσει στην Επιτροπή κατά την έρευνα.

84 Τέλος, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει να απαλείψει από το αναλυτικότερο κείμενο της αποφάσεως PHP όλες τις πληροφορίες που καθιστούσαν ευθέως ή εμμέσως δυνατό τον εντοπισμό της πηγής των πληροφοριών τις οποίες της είχε κοινοποιήσει η νυν αναιρεσείουσα προκειμένου να υπαχθεί στο πρόγραμμα επιείκειας.

85 Από τα διάφορα αυτά αποσπάσματα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως συνάγεται ότι η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η αναιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επίμαχων πληροφοριών αφορούσε, εν γένει, το σύνολο των πληροφοριών, για τον λόγο ότι αυτές είχαν κοινοποιηθεί οικειοθελώς στην Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας. Από τα ίδια αποσπάσματα προκύπτει ότι ουδέποτε έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα, διά της δημοσιεύσεως του αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP, να δημοσιεύσει αυτούσια αποσπάσματα των καταθέσεων που είχε δώσει η αναιρεσείουσα προκειμένου να τύχει επιείκειας.

86 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία που προέβαλε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του δευτέρου αυτού σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, περί του ότι το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την εκ μέρους της Επιτροπής δημοσίευση αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP το οποίο περιείχε αυτούσια παράθεση αποσπασμάτων της καταθέσεως που δόθηκε με σκοπό την υπαγωγή στο πρόγραμμα επιείκειας της Επιτροπής, στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

87 Επιβάλλεται να επισημανθεί συναφώς ότι η δημοσίευση, με τη μορφή της αυτούσιας παραθέσεως, στοιχείων αντλούμενων από τα έγγραφα που προσκόμισε επιχείρηση στην Επιτροπή προς στήριξη αιτήσεως υπαγωγής στο πρόγραμμα επιείκειας διαφέρει από τη δημοσίευση αυτούσια παρατιθέμενων αποσπασμάτων της ίδιας της αιτήσεως αυτής. Ενώ η πρώτη πρέπει να επιτραπεί τηρουμένης της δέουσας προστασίας, μεταξύ άλλων, του επιχειρηματικού ή του επαγγελματικού απορρήτου ή άλλων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η δεύτερη ουδόλως επιτρέπεται.

88 Τρίτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δύναται να δημοσιεύσει τις επίμαχες πληροφορίες, οι οποίες προέρχονται από καταθέσεις που έδωσε η αναιρεσείουσα προκειμένου να υπαχθεί σε πρόγραμμα επιείκειας, δεδομένου ότι η δημοσίευση αυτή αντιβαίνει στις εκ μέρους της Επιτροπής διαβεβαιώσεις, διά των ανακοινώσεων του 2002 και του 2006 περί επιείκειας, και θίγει την αποτελεσματικότητα του προγράμματος επιείκειας.

89 Συναφώς, από τα σημεία 3 έως 7 της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως επιείκειας της αναιρεσείουσας, προκύπτει ότι η ανακοίνωση αυτή σκοπεί αποκλειστικώς να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύναται επιχείρηση να τύχει απαλλαγής από την επιβολή προστίμου ή μειώσεως του ύψους του προστίμου αυτού.

90 Συγκεκριμένα, στο σημείο 4 της ανακοινώσεως αυτής επισημαίνεται ότι είναι προς το συμφέρον της Ένωσης να αντιμετωπίσει ευνοϊκά επιχειρήσεις που συνεργάζονται μαζί της. Επιπλέον, στο σημείο 6 της ανακοινώσεως αυτής διευκρινίζεται ότι η καθοριστικής σημασίας συμβολή στην κίνηση διαδικασίας έρευνας δύναται να δικαιολογήσει την απαλλαγή από την επιβολή προστίμου στην επιχείρηση που ζητεί την απαλλαγή αυτή.

91 Εξάλλου, οι κανόνες που καθορίζονται στα σημεία 8 έως 27 της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας αφορούν αποκλειστικώς την επιβολή προστίμων και τον προσδιορισμό του ύψους τους.

92 Η ως άνω ερμηνεία επιβεβαιώνεται ρητώς από τον τίτλο της ανακοινώσεως αυτής και από το σημείο της 31, κατά το οποίο το γεγονός ότι μια επιχείρηση τυγχάνει απαλλαγής από την επιβολή προστίμου ή μειώσεως του ύψους του δεν την απαλλάσσει από την αστική ευθύνη που συνεπάγεται η συμμετοχή της σε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

93 Όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής μεταχείριση των πληροφοριών που παρέσχε επιχείρηση μετέχουσα σε πρόγραμμα επιείκειας, πράγματι, στο σημείο 29 της εν λόγω ανακοινώσεως, η Επιτροπή παραδέχεται ότι έχει επίγνωση του γεγονότος ότι η ίδια αυτή ανακοίνωση δύναται να θεμελιώσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων που επιθυμούν να της γνωστοποιήσουν την ύπαρξη συμπράξεως.

94 Συναφώς, η ανακοίνωση του 2002 περί επιείκειας προβλέπει, αφενός, στο σημείο 32, ότι, εν γένει, η δημοσιοποίηση, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο, εγγράφων που ελήφθησαν σύμφωνα με την ανακοίνωση αυτή θα έθιγε την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων ελέγχων και έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, και. αφετέρου, στο σημείο 33, ότι κάθε γραπτή δήλωση προς την Επιτροπή σε σχέση με την ίδια ανακοίνωση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του φακέλου της και δεν δύναται να δημοσιοποιηθεί ή να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς εκτός από την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

95 Επομένως, η Επιτροπή, εκδίδοντας την ανακοίνωση του 2002 περί επιείκειας, έθεσε κανόνες που τη δεσμεύουν όσον αφορά τις γραπτές δηλώσεις οι οποίες της υποβάλλονται, σύμφωνα με την ανακοίνωση αυτή, και των οποίων η δημοσιοποίηση θεωρείται από την Επιτροπή ότι θίγει, εν γένει, την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων ελέγχου και έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, όπως επισημαίνεται στα σημεία 32 και 33 της εν λόγω ανακοινώσεως, με σκοπό να προστατεύσει τις δηλώσεις που υποβάλλονται προκειμένου ο δηλών να υπαχθεί σε πρόγραμμα επιείκειας.

96 Ωστόσο, οι εν λόγω κανόνες δεν έχουν ούτε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα να απαγορεύουν στην Επιτροπή να δημοσιεύει πληροφορίες σχετικές με τα συστατικά στοιχεία της παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, οι οποίες της έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο προγράμματος επιείκειας και δεν τυγχάνουν προστασίας από το ενδεχόμενο δημοσιεύσεως για άλλο λόγο.

97 Ως εκ τούτου, η μόνη προστασία της οποίας μπορεί να τύχει επιχείρηση που συνεργάσθηκε με την Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ είναι αυτή η οποία αφορά, αφενός, την απαλλαγή από την επιβολή προστίμου ή τη μείωση του ύψους του έναντι της προσκομίσεως στην Επιτροπή αποδεικτικών στοιχείων για την προβαλλόμενη παράβαση που εισφέρουν σημαντική προστιθέμενη αξία σε σχέση με τα στοιχεία που έχει ήδη στη διάθεσή του το θεσμικό όργανο αυτό και, αφετέρου, τη μη δημοσιοποίηση από την Επιτροπή των εγγράφων και των γραπτών καταθέσεων που αυτή έλαβε σύμφωνα με την ανακοίνωση του 2002 περί επιείκειας.

98 Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η αναιρεσείουσα, δημοσίευση όπως η σχεδιαζόμενη εν προκειμένω, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 30 του κανονισμού 1/2003 και τηρουμένου του επαγγελματικού απορρήτου, δεν θίγει την προστασία της οποίας μπορεί να τύχει η αναιρεσείουσα βάσει της ανακοινώσεως του 2002 περί επιείκειας, δεδομένου ότι, όπως διαπιστώθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, η προστασία αυτή μπορεί να αφορά μόνον τον καθορισμό του προστίμου και τη μεταχείριση της οποίας θα τύχουν τα έγγραφα και οι καταθέσεις που αφορά ειδικώς η ανακοίνωση αυτή.

99 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 93 και 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκ μέρους του ανάλυση της μεταχειρίσεως που πρέπει να επιφυλάσσεται στις πληροφορίες τις οποίες κοινοποίησε στην Επιτροπή η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας. Η επιχειρηματολογία που προέβαλε σχετικώς η αναιρεσείουσα πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

100 Τέλος, τέταρτον, ούτε η επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας ότι έχει δικό της ειδικό συμφέρον για την προστασία της αποτελεσματικότητας του προγράμματος επιείκειας δύναται να αναιρέσει τα προεκτεθέντα.

101 Αρκεί συναφώς η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η προστασία του προγράμματος επιείκειας δεν αποτελεί ίδιο ειδικό συμφέρον της αναιρεσείουσας.

102 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

103 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι, αντιθέτως προς ό,τι αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 107 έως 111 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι επίμαχες πληροφορίες έπρεπε να τύχουν προστασίας από τη

σχεδιαζόμενη δημοσίευση, καθόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις που καθορίσθηκαν με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2006, Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής (T-198/03, EU:T:2006:136). Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να διαπιστώσει ότι τα συμφέροντά της έχρηζαν προστασίας.

104 Κατά την αναιρεσείουσα, το συμφέρον της δεν συνίσταται στην αποφυγή του ενδεχομένου να υποχρεωθεί στην καταβολή αποζημιώσεως ή της δημοσιοποιήσεως των διαπιστώσεων της Επιτροπής όσον αφορά τη διάπραξη της παραβάσεως, αλλά μάλλον στο να αποτρέψει την Επιτροπή από το ενδεχόμενο να καταστήσει άνευ ουδενός περιεχομένου την προστασία την οποία προβλέπουν οι ανακοινώσεις του 2002 και του 2006 περί επιείκειας και της οποίας τυγχάνουν οι καταθέσεις που δόθηκαν με αποκλειστικό σκοπό την υπαγωγή στο πρόγραμμα επιείκειας, με πνεύμα εμπιστοσύνης ως προς το ότι θα προστατευόταν ο εμπιστευτικός χαρακτήρας τους.

105 Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η σχεδιαζόμενη δημοσίευση θα περιήγαγε την αναιρεσείουσα σε προδήλως δυσμενέστερη θέση έναντι των λοιπών μετεχόντων στη σύμπραξη, οι οποίοι δεν συνεργάσθηκαν με την Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας. Καθόσον τα κρίσιμα αποσπάσματα της αποφάσεως PHP δεν αποτελούν, κατά την αναιρεσείουσα, διαπιστώσεις ειδικώς της Επιτροπής, αλλά αποκλειστικώς αυτούσια παράθεση καταθέσεων των υποψηφίων να υπαχθούν στο πρόγραμμα επιείκειας, η δημοσιοποίηση των αποσπασμάτων αυτών θίγει κατά τρόπο ουσιωδώς σημαντικότερο τους αιτούντες επιείκεια σε σχέση με τους μετέχοντες στη σύμπραξη οι οποίοι δεν συνεργάσθηκαν με την Επιτροπή. Συνεπώς, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε, στη σκέψη 164 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

106 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

107 Πρέπει ευθύς εξαρχής να διαπιστωθεί ότι η αναιρεσείουσα δεν θέτει εν αμφιβόλω τις κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις προκειμένου πληροφορίες, όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου και, επομένως, να τυγχάνουν προστασίας για τον λόγο αυτόν.

108 Αντιθέτως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί, στο πλαίσιο του σκέλους αυτού, την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εφαρμογή εν προκειμένω της τελευταίας εκ των προϋποθέσεων αυτών και, ως εκ τούτου, την παρατιθέμενη στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως διαπίστωση ότι τα συμφέροντά της δεν χρήζουν προστασίας.

109 Συναφώς, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 82 και 85 της παρούσας αποφάσεως, η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η αναιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να υποστηρίξει ότι το συμφέρον της στη μη δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών έχρηζε προστασίας αφορούσε το σύνολο των πληροφοριών, για τον λόγο ότι αυτές γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή στο πλαίσιο αιτήσεως επιείκειας. Η επιχειρηματολογία αυτή ουδόλως αφορούσε συγκεκριμένες περιπτώσεις ενδεχόμενης παραθέσεως αυτούσιων αποσπασμάτων της καταθέσεως που είχε δώσει η αναιρεσείουσα προκειμένου να τύχει επιείκειας.

110 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση, στις σκέψεις 107 έως 111 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ιδίως δε στη σκέψη 110, ότι η αναιρεσείουσα στερείται συμφέροντος άξιου προστασίας σε σχέση με τις πληροφορίες που κοινοποίησε στην Επιτροπή, πρέπει να νοηθεί κατ' ανάγκη ως μη αφορώσα τέτοιες περιπτώσεις παραθέσεως αυτούσιων αποσπασμάτων και ως σχετική

αποκλειστικώς με τις πληροφορίες εξ εγγράφων προσκομισθέντων από την αναιρεσείουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της επιείκειας με τις οποίες γνωστοποιούνταν λεπτομέρειες σχετικές με τα συστατικά στοιχεία της παραβάσεως και τη συμμετοχή της αναιρεσείουσας στην παράβαση αυτή.

111 Η ερμηνεία αυτή της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτιμήσεως ενισχύεται από τη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το συμφέρον επιχειρήσεως στην οποία επιβλήθηκε πρόστιμο προκειμένου οι «λεπτομέρειες της προσαπτομένης σε αυτήν συμπεριφοράς που συνιστά παράβαση» να μη δημοσιοποιούνται δεν χρήζει καμίας ιδιαίτερης προστασίας, και από τη σκέψη 108 της αποφάσεως αυτής, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η αναιρεσείουσα δεν μπορεί κατά νόμον να αντιταχθεί στην εκ μέρους της Επιτροπής δημοσίευση «πληροφοριών που εμφαίνουν αναλυτικά τη συμμετοχή της στην παράβαση για την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις με την απόφαση PHP».

112 Ως εκ τούτου, το επιχείρημα της αναιρεσείουσας, το οποίο εξετέθη στη σκέψη 108 της παρούσας αποφάσεως, στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των σκέψεων 107 έως 111 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

113 Όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας το οποίο αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η εξέτασή του θα είχε ως αποτέλεσμα το Δικαστήριο να προσδιορίσει εκ των προτέρων, κάτι που απόκειται στον σύμβουλο ακροάσεων, ποιο ήταν το μέρος της παρεμφερούς επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε η αναιρεσείουσα κατά τη διοικητική διαδικασία το οποίο παρέλειψε, κακώς, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, να εξετάσει ο σύμβουλος ακροάσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της επιχειρηματολογίας αυτής στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

114 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

115 Με το τέταρτο σκέλος του λόγου αυτού αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι τα αποσπάσματα των καταθέσεων των αιτούντων υπαγωγή στο πρόγραμμα επιείκειας προστατεύονται βάσει του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 7 του Χάρτη, συνάγει δε εξ αυτού ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε πεπλανημένα, στις σκέψεις 121 έως 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την αντλούμενη από παράβαση των διατάξεων αυτών επιχειρηματολογία της. Συναφώς, η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι οι καταθέσεις από τις οποίες προέρχονται οι επίμαχες πληροφορίες που προτίθεται να δημοσιοποιήσει η Επιτροπή δόθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας και δεν θα είχαν δοθεί σε περίπτωση μη συμμετοχής της στο πρόγραμμα αυτό. Η δημοσιοποίηση τέτοιων καταθέσεων, κατά παράβαση των ανακοινώσεων του 2002 και του 2006 περί επιείκειας και αντιθέτως προς την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή, δεν μπορεί, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 125 επ. της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να θεωρηθεί προβλέψιμη συνέπεια της συμμετοχής στη σύμπραξη.

116 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

117 Πρέπει να επισημανθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 125 και 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 7 του Χάρτη, δεν μπορεί να παρεμποδίσει τη

δημοσιοποίηση πληροφοριών που, όπως αυτές των οποίων σχεδιάζεται η δημοσίευση εν προκειμένω, αφορούν τη συμμετοχή επιχειρήσεως σε παράβαση του δικαίου της Ένωσης στον τομέα των συμπράξεων, διαπιστωθείσα με απόφαση της Επιτροπής που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και προορίζεται να δημοσιευθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού αυτού, δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεν χωρεί επίκληση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ προκειμένου να προβληθεί προσβολή της φήμης προσώπου η οποία μπορούσε να προβλεφθεί ως συνέπεια δικών του ενεργειών.

118 Μολονότι, όμως, η αναιρεσείουσα διατείνεται, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι η δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών δεν μπορεί να θεωρηθεί προβλέψιμη συνέπεια της συμμετοχής της στην οικεία σύμπραξη, δεν προβάλλει, εντούτοις, κανένα στοιχείο δυνάμενο να τεκμηριώσει την αιτίαση αυτή. Όπως υποστήριξε η Επιτροπή, εάν οι επίμαχες πληροφορίες έχουν άμεση σημασία όσον αφορά τα συστατικά στοιχεία της παραβάσεως και τη συμμετοχή της αναιρεσείουσας στην παράβαση αυτή, η αναιρεσείουσα έπρεπε να αναμένει, σε περίπτωση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να αποτελέσουν το αντικείμενο δημόσιας αποφάσεως, εκτός αν οι πληροφορίες αυτές προστατεύονταν για άλλο λόγο.

119 Επιπλέον, η αναιρεσείουσα δεν προσδιορίζει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 172 των προτάσεών του, κατά πόσον η δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών θα είχε συνέπειες ως προς το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής της.

120 Δεδομένου ότι το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο, πρέπει να απορριφθεί.

121 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου

122 Η εξέταση του τρίτου λόγου αναιρέσεως θα είχε ως αποτέλεσμα το Δικαστήριο να προσδιορίσει εκ των προτέρων, κάτι που απόκειται στον σύμβουλο ακροάσεων, ποιο ήταν το μέρος της, αντλούμενης από παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε η αναιρεσείουσα κατά τη διοικητική διαδικασία το οποίο παρέλειψε, κακώς, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, να εξετάσει ο σύμβουλος ακροάσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της εν λόγω επιχειρηματολογίας στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

123 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως κρίθηκε βάσιμο, πρέπει να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ορθώς εκτίμησε ο σύμβουλος ακροάσεων ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στις αντιρρήσεις που προέβαλε η αναιρεσείουσα κατά της σχεδιαζομένης δημοσιεύσεως, επικαλούμενη τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως.

124 Η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί της ασκηθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής

125 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, μπορεί είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει προς κρίση στο Γενικό Δικαστήριο.

126 Εν προκειμένω, η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση.

127 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στις σκέψεις 39 έως 57 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να ακυρωθεί η επίμαχη απόφαση καθόσον, με την απόφαση αυτή, ο σύμβουλος ακροάσεων εκτίμησε ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στις αντιρρήσεις που προέβαλε η αναιρεσείουσα κατά της σχεδιαζομένης εκ μέρους της Επιτροπής δημοσιεύσεως του αναλυτικότερου κειμένου της αποφάσεως PHP, επικαλούμενη την τήρηση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

128 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαίνεται επί των εξόδων.

129 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του εν λόγω Κανονισμού, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ιδίου Κανονισμού, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

130 Δεδομένου ότι τούτο συμβαίνει εν προκειμένω, η Evonik Degussa και η Επιτροπή φέρουν έκαστη τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Ιανουαρίου 2015, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (T-341/12, EU:T:2015:51), καθόσον, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ορθώς εκτίμησε ο σύμβουλος ακροάσεων ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στις αντιρρήσεις που προέβαλε η Evonik Degussa GmbH, επικαλούμενη την τήρηση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως, κατά της σχεδιαζομένης δημοσιεύσεως μη εμπιστευτικού αναλυτικού κειμένου της αποφάσεως C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, κατά των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA και Arkema SA (υπόθεση COMP/F/38.620 – Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας).**

2) **Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.**

3) **Ακυρώνει την απόφαση C(2012) 3534 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που είχε υποβάλει η Evonik Degussa GmbH, καθόσον, με την απόφαση αυτή, ο σύμβουλος ακροάσεων εκτίμησε ότι δεν ήταν αρμόδιος να απαντήσει στις αντιρρήσεις που διαλαμβάνονται στο σημείο 1 του διατακτικού της παρούσας αποφάσεως.**

4) **Η Evonik Degussa GmbH και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)